

מזהפך

בעולם השידוכים והנדוניה

פנים, דרך פיתוח תוכנה חדשנית ומדויקת לצרכי 'אסק מי פלוס', וכלה בבניית מצבת כוח אדם שתתפעל את המערכת בריכוזה של הגב' מושקא לבנהרץ: משיבות מדהימות, מגיחות מקצועיות ורבנים שייתנו עצה והדרכה.

אכפת לי בשידוכי חב"ד

המיזם החדש הוא זרוע אחת מתוך מערך התמיכה הרחב למען בוגרי אנ"ש, הכולל מיזמים מגוונים, המתחדשים כל העת. מיזם נוסף שנולד בתחילת השנה הוא קבוצת הווצאפ הפעילה - "אכפת לי בשידוכי חב"ד" לגילאי 30+.

הקבוצה מיועדת לנשים, ביניהן אימהות ובנות משפחה של בחורים ובחורות, מכרות ושדכניות אכפתיות, ואף הבוגרות המחפשות שידוך. יש יום ייעודי להעלאת פרופילים של בחורים, ויום אחר להעלאת פרופילים של בחורות, ומתוך כך עולים רעיונות והצעות.

את הקבוצה מנהלת הגב' פייגי סלאווין. היא מזכירה בכל פעם מחדש לחשוב על הבוגרים, בתוספת מילים חמות, ציטוטים מחזקים ותובנות מאירות. היא מעודדת ומהווה אוזן קשבת, וגם מפנה לשדכניות שונות. כשעולים אתגרים וצרכים מיוחדים היא מפנה למיזם הליווי לשידוכים מיוחדים של עדי עד, "יד ביד לעדי עד" - מיזם מרגש לכשעצמו, המעביר את המועמדים וההורים שלב אחר שלב בליווי מדויק ומקצועי בדרך לשידוך.

התמיכה והיעידוד הן גם מול קהל השדכניות שברירת המחדל הקלה יותר עבורן

ההחלטות, משתפת הגב' ברכה טברדוביץ. "לפעמים תשובה אחת כזו היא כל מה שנחוץ כדי להגיע להחלטה הנכונה. אבל תהינו לעצמנו, מה עם כל אותם בוגרים ובוגרות מוכשרים ומצליחים שסוחבים בלב סימני שאלה, ולא מוצאים את האומץ לשאול. מי יודע כמה שידוכים עם פוטנציאל הצלחה ירדו בגלל זה; ולהפך, כמה שידוכים נסגרו בלב לא שלם, מה שעלול לחבל ביסודות הבניין".

סימן השאלה הזה התעצם לאורך השנים, ביחס תואם להעמקת הפעילות עם קהל בוגרי אנ"ש.

כדרכו של ארגון "עדי עד" - לחיים ולברכה", לזהות את סימני השאלה וצורכי השטח, ולייצר להם מענה פורץ דרך - גם כאן הגיעה העת, ומיזם חדש נולד.

"אסק מי פלוס" - שו"ת בדרך לבניין עדי עד. מהיום, יש כתובת לשאלות וללבטים המאפיינים כל כך את התקופה המורכבת של השידוכים. בשלב ראשון פונה המיזם לבוגרות אנ"ש - 23+. ניתן לשלוח שאלות בווצאפ או במייל, וכל שאלה תקבל התייחסות רגישה ותיענה על ידי משיבות מנוסות ומקצועיות.

יש גם תוכניות לעתיד. אחרי התבססות המיזם, יורחב בעז"ה קהל היעד, וייתן מענה גם לשאלות בוגרי אנ"ש, הורים או קרובים המלווים את השידוך.

במיזם מרגש זה הושקעה עבודת תשתית יסודית על ידי הנהלת 'לחיים ולברכה' ובהובלתה המסורה של הגב' חנה פלדמן. החל מהתייעצות עם מוקד 'אסק מי' של בנות חב"ד, שנתנו הכוונה וסיוע ברוב לב ובמאור

יותר מארבע קושיות

סימני השאלה תופסים מקום נכבד על שולחן החג. ליל הסדר הוא 'חג הקושיות', עד שבמהלך השנה, כאשר מישוהו ממטיר שאלות רבות מידיי, יהיה מי שיגיד לו "קושיות תשמור לליל הסדר..." אבל הקושיות הן רק הפתיחה, סלילת נתיב אל המטרה - "והגדת לבנך". גם אם נדמה שאין שאלה - "את פתח לו", על ההורה לחפש ולמצוא את הדרך, להעביר ולהבהיר מהות וערכים.

סימני השאלה תופסים מקום נכבד בתהליך השידוכים. דילמות, לבטים, ספקות ובלבול - בדרך להחלטה החשובה בחיים. מה עושים עם השאלות הללו? יש מי שיודעים לשאול והם מתייעצים עם דמויות מלוות, הורים / משפיעה/ וכדומה, ולעיתים אף פונים לייעוץ או אימון מקצועי. ומה עם אלה שסימני השאלה נשארים בליבם, מעיקים ומייסרים, בלי למצוא את האומץ או הכתובת המתאימה להגיע למענה?

אם תשאלו את ארגון 'עדי עד' - 'לחיים ולברכה', בימים אלה זו בדיקת הבשורה שהוא מציע - 'שאלו אותי', או בשמו של המיזם - 'אסק-מי פלוס'.

פעילות הארגון, העוסקות ללא לאות בקידום שידוכי בוגרים, נתקלו פעמים רבות במורכבויות תהליך השידוכים, בדילמות ושאלות שעלו אצל בוגרי ובוגרות אנ"ש, ולעיתים גם אצל ההורים. "כשפונים להתייעץ - התשובות מביאות לשמחה שבהתרת הספקות, ומסייעות מאוד לבהירות בקבלת

ובתחושה עוטפת, ואת הבית בכל מוצרי הבסיס הנדרשים.

בחודשים האחרונים, החוויה של הכלות השתדרגה לאין ערוך. האכסניה של בית עדי עד שינתה את פניה והתחדשה בשיפוץ מיוחד בהכוונתה של הגב' **איריס אהובה פייקובסקי**. הכלות זוכות לקבלת פנים נאה וחגיגית. הסדר והארגון של שפע המוצרים בארונות המותאמים - כל אלה יוצרים אווירה מזמינה, אור בעיניים ובלב.

ש' מכפר חב"ד חוותה את הליווי המיוחד של ערב החתונה פעמיים. "בבית בו גדלתי", היא מספרת, "אני זוכרת ש'נדוניה' הייתה שם דבר, מושג שבו הרגשנו את הלב הרחב של ההורים שהיו עוזרים מכל הלב בנדוניה לכלה. השנים חלפו, הוריי נפטרו, ולפני חתונת בתי - הגענו כמו כל כלה חב"דית לקבל את סל הנדוניה. המילה 'נדוניה' החזירה אותי בבת אחת לעבר, לזיכרונות מאימא ע"ה שהייתה כל כך חסרה לי בהכנות לחתונה. כשנכנסנו לבית 'עדי עד', הלב שלי התרחב. המקום המשופע משרה הרגשה כלתית-מלכותית, ואת פנינו קיבלה מתנדבת מלאכית. במאור פנים עשתה לנו סבב ומילאה אותנו בכל טוב, והרגשתי שאני מקבלת דרישת שלום מאימא שלי למעלה... אין לי מילים להסביר את התחושה הקסומה, הנעימה, המשפחתית שכל כך עוטפת ומלטפת. זו שליחות של הרבי - כאן בכפר חב"ד."

במציאות משתנה, בשגרה ובחירום, הארגון מתחדש וחושב כל העת על דרכים נוספות לסייע בבניית בניין עדי עד, עד שייבקע הים...

בית משלהם. במבצע המיוחד, נערכת הגרלה שבועית על שובר מפנק למציעות במשך השבוע הצעות ל-5 משודכים שונים, בוגרים בגילאי 30 פלוס.

עם הרעיונות והעשייה הבלתי נלאית, מהווה הקבוצה גם מקום לשיתוף מלב אל לב. הבוגרות ולפעמים גם השדכניות שולחות מרחשי ליבן, במלל ובשיר, חולקות את האתגרים בדרך, ומקבלות חיבוק קבוצתי עוטף. וכל פעולה כזו מזרזת חתונה ועוד חתונה, וגם את החתונה הכללית - חתונת כנסת ישראל והקב"ה בגאולה השלמה.

"נדוניה כמו של אימא"

חז"ל מקבילים שני קשיים ל"קריעת ים סוף": "קשה לזווגם כקריעת ים סוף" וגם: "קשים מזונותיו של אדם כקריעת ים סוף". העומדים על החוף לא נמצאים שם לבד. יש מי שמושיט יד ולב למצפים לזיווגם, וגם לאלה שכבר מצאו את הזיווג ומתמודדים עם גלי הוצאות כבדים בדרך לחתונה.

כאן עומדות לצידן מתנדבות מסורות קרן "עדי עד", בהובלתן של הגב' **מאירה אהרון** והגב' **הני חזן**. שתיהן מלוות ומעניקות לכל כלה חב"דית - לכל זוג בעצם - סל נדוניה עשיר ואיכותי, שממלא את הלב בהקלה

היא להתמקד בצעירים. בזכות כך ניכרת התעוררות גוברת ומתרחבת בקרב השדכניות להירתם ולעזור לבוגרים. זאת במידה רבה בעקבות העשייה של ארגון "לחיים ולברכה" שמוביל ומניע את ההתעוררות האכפתית הזו, וגם משקיע בגיבוש והעצמה של קהילת השדכניות.

ההשפעה הברוכה של הארגון ניכרת גם בשיתופי הפעולה בין השדכניות. אם בעבר היו השדכניות עובדות כל אחת לעצמה, היום יש עבודת צוות, שילוב זרועות ופרגון הדדי. ובדרך, עד שייבקע הים, ארגון 'לחיים ולברכה' מתפתח כל העת בחשיבה מחוץ לקופסה ובמיזמים ייחודיים ומרגשים. הארגון גם מקיים מפגשים מעצימים לבנות בהובלת הגב' **נחמה אמיתי** והגב' **פייגי בורקיס**. כל מפגש כזה הוא התועודות מגבשת ומחזקת, מטעינה בתכנים ובכוחות להתקדם אל השידוך.

ונחזור אל קבוצת "אכפת לי בשידוכי חב"ד": לצד התמיכה, העידוד והתזכורות, יש גם תמריצים מדרבנים: מענק של \$500 ניתן למשדכי בוגרים מעבר לדמי השדכנות הרגילים (בכפוף לתקנון). תמריץ נוסף על עשייה גם אם לא היו תוצאות, נולד בשבועות האחרונים, בצל המלחמה.

• • •

דווקא עכשיו עולה הקריאה - "בין אזעקה לאזעקה, גם את שומעת את הזעקה של המצפים לבניין עדי עד?" זה הזמן להגביר אכפתיות. לחשוב על הבוגרים גם בממ"ד או במקלט, לדאוג שיגיעו ל"מרחב מוגן" - בבניית